

2015 március idusára

(Ismét megfűtták a harci kürtöket. Szunyókáló fiatalok! Készüljetek! Fel!)

Tavasza van. Beindult a természet. A nap kisütött. A fák rügyeznek. A madarak fészket raknak. A fecskék, a gólyák visszatértek. Mi is kezdünk felébredni. Gondolataink végre ismét szárnyalnak:

Az előző évezred utolsó évszázadaiban mindig volt egy-egy szabadságharc.

Harc a szabadságért. Harca a megszállók ellen.

Mikor volt? Hogy volt? Mi lett a vége? Volt értelme?

- a) A 18. században: a Rákóczi szabadságharc.
- b) A 19. században: az 1848/49-es forradalom és szabadságharc.
- c) A 20. században: az '56-os forradalom és szabadságharc.

Mindhárom szabadságharcot végig harcoltuk.

Mindhármat leverték.

Majd néhány évtized múltán fiaink, unokáink learatták a babérokat.

Mindháromban igen aktívan vett részt az ifjúság.

Sőt utóbbi kettőt az ifjúság robbantotta ki.

Mivel most éppen március 15-e van, fókuszáljunk az 1848/49-es szabadságharc diákhőseire.

(Majd ősszel, jöhet '56!)

Először nézzünk három közismert személyt, aki **diákként** harcol a honvédseregben 1848/49-ben. Életben maradtak, és felnőttként országos hírre tettek szert:

1.) Vastagh György

Szeged, 1834. - Budapest, 1922.

A szabadságharcban a 16. vadász-zászlóalj káplárja.

Utána híres festőművész, a Nemzeti Szalon elnöke.

2.) Izsó Miklós

Disznóshorvát (*ma Izsófalva*), 1831. – Budapest, 1875.

Sárospataki diákként honvéd.

Majd a 19. századi nemzeti szobrászat legnagyobb alakja.

3.) Than Károly: Óbecse, 1834. – Budapest, 1908.

A szabadságharcban lövész, majd tüzemester.

Utána világhírű kémia professzor. A Magyar Tudományos Akadémia alelnöke.

Most pedig következzenek három eddig ismeretlen, **névtelen diákhős!**

1.) Koroknay Dániel Mádon született 1834. január 2-án, tehát **14 évesen** lett honvéd.

Dani, a félárva kisfiú 1848 őszén még mint kisdobos harcolt.

Jó matematikai érzéke miatt hamar ágyús, majd főágyús lett, ami lövegparancsnoki, altiszti beosztást jelentett. Közvetlen parancsnoka, *Harsay Ferenc százados* életútjából következtethetünk Dani pályafutására is. A kapitány úr még a császári tüzérségben altiszti rangot szerzett. 1848 nyarán tüzemester, majd hadnagy, főhadnagy, december 24-én százados a feldunai-hadtestnél. A tavaszi hadjáratban a százados úr egy 6 darab 6 fontos ágyúból álló gyalogüteget vezényel. Itt volt az egyik ágyú parancsnoka Dani, az első vörös-sipkás, a gyermekhősök között.

1849. április 26-án a dicsőséges tavaszi hadjárat kilencedik győztes csatája volt a komáromi erőd elfoglalása. Az osztrák ellenség az ácsi erdőbe vonult vissza, melyet sikerült onnan kiűzni. Egészen Győrig futottak. Az üldözés során Dani megsebesült, megpróbálták a komáromi kórházba visszaszállítani, de csak Ácsig jutottak. Itt halt meg. Egy kedves család saját hozzátartozói közzé temette, és sírját titokban gondozták. A Danit saját halottjukként befogadó család kihalása után az ácsi egyház és a falu vette át az egyetlen nem közös sírban nyugvó hős földi maradványait.

2.) Pilaszanovics Béla Szabadkán született 1831. november 15-én és a tápióbicskei csatában

1849. április 4-én szerzett sebeitől a nagykátai kórházban halt meg

Nézzük akkor Pilaszanovics Béla hősi halálba végződő életútját:

Pilaszanovics Béla 1848. őszén, 17 évesen csatlakozott a Hunyadi-huszárezredhez. A fehértemplomi csatában nyújtott hadi érdemei jutalmául 1849. február 6-án hadnaggyá léptették elő. Későbbi hős huszárhadnagyi legendáriumát az úgynevezett, **abonyi hadicsel** alapozta meg.

A Vetter Antal vezette főerők 1849. március 17-én átkelt a Tiszán. Mivel ezt észrevette az ellenség, ők is összpontosítottak, és ezzel túlerőbe kerültek az osztrákok. Hogy ne ismétlődjön meg a kápolnai csata, a magyaroknak titokban vissza kellett vonulniuk. Hősünk, a fiatal, életerős hadnagy (*felettesei beleegyezésével*) átúszott a Tiszán egy öreg huszár kíséretében. Elfogatták magukat és mivel jól beszéltek németül követelték, hogy vigyék őket a tábornok elé.

Ott előadták, hogy a teljes századot át tudnák az osztrák oldalra állítani, ha lesz azoknak hova átjönnie. (*Ha nem mennek arrébb az osztrákok.*) Amíg az osztrák vezérkar gondolkodott,

addig a magyar csapatok a köd leple alatt zavartalanul visszavonultak a Tisza mögé. **Így eredeti tervek szerint kezdődhetett a „dicsőséges Tavaszi Hadjárat”, a hatvani csatával.**

Sajnos, a következő összecsapásnál, a felületes felderítés miatt Klapka hadteste az ellenséget nem gyanítva vonult be Tápióbicskére. Ahol az elrejtőzött horvát határőrszázadok pusztító sortűzet adtak le a gyanútlanul menetelőkre, akik pánikszerűen futottak a Tápió hídja felé. Az osztrákok ágyúzni kezdték a fahidat. A gyalogságot fedező huszárhadnagy, Pilaszanovics Béla mindkét lábát egy ágyúgolyó szakította le. Ebbe a súlyos sebesülésébe halt bele a nagykátai kórházban.

3.) Szabó József a névszerint ismert legifjabb '48-as mártír.

Róla a 19 éves sárospataki jogászhallgató *Karsa Ferenc hadnagy*, 1853-ban megírt naplójából kaphattunk hiteles információt. (*Karsa Ferenc (1827-1915) Görgey futár tisztje volt, 12 csatában vett részt. Csak 1986-ban találták meg egyik leszármazottjánál naplója kéziratát.*)

Ő írja többek között:

Szabó József – a nagykinizsi születésű – 12 esztendő s juhászbojtár a legényem (tiszt szolgám) volt őrmesteri rangban. Hét ütközetben harcolt.

A 31. oldalon azt írja:

Szabó József és pajtása Koczák Péter először csak élelmezte a századot. „A süldő (*kismalac*) meg a tinó (*kistehén*), amit ő szerzett a kihalt tájon, szinte az éhhaláltól mentették meg a honvédeket. Ekkor jelentették: „Van húsnak való, de kenyér nincs.” „Kenyer helyett” - mondta Szabó Jóska, a juhászbojtár - „Jó lesz a káposzta, a(z) meg van a kocsma pincéjében.”

Máshol:

Tokaj ostrománál, Szabó József átkelt a jeges Tiszán. Beosont a városba. „Hajnal előtt érkezett meg néhány üveg borral,” és beszámolt a várost védők elhelyezkedéséről Klapka tűzéreinek.

Szabó József 1849. április 4-én a tápióbicskei utcai harcokban vesztette fiatal életét hadnagya mellett harcolva. Sírját a mai napig nem találták meg. Valószínű tömegsírban fekszik.

Ezzel be is befejezném a '48/49-es szabadságharc diákhőseinek méltatását.

Nézzük csak:

1. A 18. században: A Rákóczi szabadságharc **8** évig tartott.
2. A 19. században: Az 1848/49-es forradalom és szabadságharc **1,5** évig tartott.
3. A 20. században: Az 1956-os forradalom és szabadságharc **12** napig tartott.
4. De most a naptár a 21. századot mutatja. A kérdés triviális: lesz magyar forradalom és szabadságharc a 21. században? Próbáljunk rá válaszolni!
5. Most a 21. század **2. évtizedének közepén** béke van. Valóban béke van?

Nincs béke, háborúk folynak Afrikában, Ázsiában és a szomszédos Ukrajnában is. Ezek azonban nem azon háborús frontok, melyek bennünket, magyarokat közvetlenül érintenek. A szárazföldi erők, a légierő és a haditengerészet helyett már itthon is megjelentek a „kibernetikai hadtestek” számítógépes behatolásai. Ezek a sunyi, igen jól képzett „harcosok”, már a Ti számítógépeiteket is megtámadják nap, mint nap. Ezek még nem halálos támadások, csak egy-egy „kardcsapás”, mely sebeit egy vírusirtóval megélőzni, vagy enyhíteni lehet. Majd egy „reset” után minden mehet tovább.

Ugyan ez a sereg, azonban 2007-ben sikeresen bénította meg az észti bankrendszert néhány hétre, majd sikeresen tette tönkre távolról, tehát szoftver módszerekkel az iráni urándúsító üzemet.

Bárki el tudja képzelni, hogy hány ember fagyna meg, ha télen, csak két hétre megbénítanák az áramszolgáltatást, vagy ha a víz hálózat, mondjuk nyáron 8-10 napra leállna? Ezek bármikor bekövetkezhetnek! A kérdés magától érthető:

Mit kell tennie napjaink ifjúságának?

A Rákóczi szabadságharcot többnyire karddal vívták meg.

Az 1848/49-est puskával, meg ágyúval.

'56-ban már a dobtáros PPS géppisztoly, és a T34-es tank volt az elterjedt fegyver. Utóbbi leküzdésére a „Pesti-srácok”, a „**Molotov koktélt**” vetették be, igen sikeresen.

A 21. század kibernetikai harcaiban a számítógép, az okos telefon lesz a leghatékonyabb fegyver. Így aztán nektek, most az iskolapadokban kell felkészülni a saját harcotok megvívására! Ezt kívánja tőletek a haza. Minél jobban tanulni a matematikát, az informatikát, az angol nyelvet! Minél többet felelsípní, akár külföldön is, de a tudás itthon kell kamatoztatni!

A haza épülésére, a magyar haza megvédése céljából.

Ezen missziótok megvívásához kívánok, (csupa önzésből) a veteránok nevében is, sok sikert!

Budapest, 2015. március 15.

dHLF